

for, at man gør sig samlede overvejelser om aktivisering af modtagere af passive, økonomiske ydelser. Landsforeningen har på denne baggrund besluttet at udarbejde et samlet udspil, der vil indeholde følgende elementer:

- muligheder for at bringe forskellige grupper fra passive, økonomiske ydelser til en plads på arbejdsmarkedet, herunder modtagere af kontanthjælp, sygedagpenge, førtidspension, unge ledige, langtidsledige m.v.,
 - en samlet model til finansiering af en aktiv, kommunal indsats over for hele gruppen set i lyset af de konkrete muligheder,
 - instrumenter til fremme af kommunens muligheder for at løse hele denne opgave i et samarbejde med det private erhvervsliv.«
- Kommunernes Landsforening påregner, at udspillet er parat primo februar 1990.

Socialministeren har hilst Kommunernes Landsforenings udspil meget velkommen og givet tilsagn om at medvirke i en direkte og konstruktiv dialog på dette område. Det vil indgå i arbejdet i Socialministeriets ovennævnte arbejdsgruppe, som skal være færdig den 1. september 1990 med disse spørgsmål. Flertallet er helt enig heri.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) stemmer for det af mindretallet stillede ændringsforslag og vil i øvrigt redegøre nærmere for sin stilling til lovforslaget ved dettes 3. behandling. Mindretallet ønsker at udtale følgende:

Selve ideen om en fast bruttorevalideringsydelse er Socialistisk Folkeparti helt enig i. Den konkrete udformning lider imidlertid af en række desværre ret betydelige mangler.

Den vigtigste er naturligvis, at der ikke kommer til at eksistere nogen form for ret for den enkelte til revalidering. Det er overladt til et kommunalt skøn. Det bliver særlig problematisk (for at sige det blidt), når det kædes sammen med forslaget om en ny sygedagpengeordning, der indeholder en ny varighedsbegrænsning på 52 uger for modtagelse af sygedagpenge. Konsekvensen er, at rimeligvis mange mennesker risikerer at ryge på kontanthjælp med udsigten til en førtidspension på et eller andet tidspunkt som endestation. En sådan sliske vil Socialistisk Folkeparti ikke være med til at indføre. Som nævnt er der ingen forpligtelse for kommunerne til at iværksætte revalidering,

men der er heller ikke nogen tilskyndelse. I den forbindelse stillede Socialistisk Folkeparti ved 2. behandling forslag om, at der indføres en statsrefusion på 75 pct. på revalidering. Det er muligvis ikke den bedste løsning, men er på nuværende tidspunkt en nødvendighed. Socialministeren har ganske vist meddelt, at arbejdet med en refusionsomlægning vil blive fremskynnet. Erfaringerne viser imidlertid, at det rimeligvis vil blive en sendrægtig proces, fordi arbejdet i høj grad præges af embedsmænd, der ser det som en selvstændig opgave at komplicere problemerne. Efter vores opfattelse burde socialministeren hurtigst muligt forsøge at samle et bredt politisk flertal om principperne for en refusionsomlægning, som kunne bruges som udgangspunkt for den konkrete udformning. Socialistisk Folkeparti medvirker gerne til udarbejdelse af disse principper.

Som angivet af Kommunernes Landsforening skal kommunerne have øgede handlemuligheder i forhold til arbejdsmarkedet for at kunne opfylde det angivelige formål med lovforslaget. Ellers virker det på forhånd ret håbløst. Vi har bemærket, at socialministeren vil lade et udvalg arbejde med denne opgave. Det burde have været gjort i løbet af efteråret.

I øvrigt lægger lovforslaget op til at indskrænke personkredsen i forhold til den nuværende revalideringsbestemmelse i bistandsloven. Det kunne betyde, at f.eks. enlige forsørgere på kontanthjælp ville komme til at falde udenfor og altså ikke for fremtiden få mulighed for et revalideringstilbud.

Under udvalgsarbejdet har det været vanskeligt at få konkretiseret, hvad en »realistisk erhvervsplan« egentlig er. Og det er ikke så godt, fordi den er forudsætningen for, at man kan få ret til en revalideringsydelse. Klart er det imidlertid, at den såkaldte forrevalidering, der skal klargøre muligheder og give forudsætninger for en genplacering på arbejdsmarkedet, ikke giver ret til revalideringsydelse. Det vil sige, at højskoleophold, arbejdspraktikker, kurser og anden form for undervisning ikke hører med. Det vil vanskeliggøre en revalidering, og det ser Socialistisk Folkeparti ikke nogen grund til. Det vakte betydelig forbløffelse i Socialistisk Folkeparti, at ikke engang Socialdemokratiet kunne støtte ændringsforslag herom, men stemte imod.